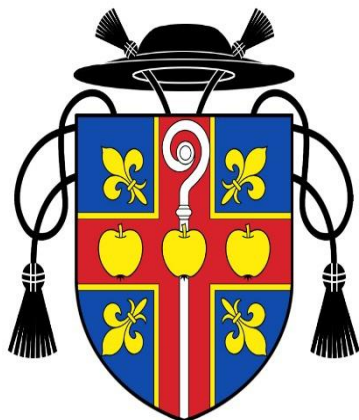

Farní list 131

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.“
(Zl 40,4)*

Jáhenské svěcení Pavla Jelínka

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Září 2021:

- ***Všeobecný úmysl:*** *Modleme se, abychom se my všichni odvážili zvolit si skromný životní styl šetrný k přírodě a radovali se při pohledu na mladé lidi, kteří o to odhodlaně usilují.*
- ***Národní úmysl:*** *Děkujeme za církevní školství a prosíme za stále kvalitnější prostředí v církevních školách, kde se tisíce dětí mohou poprvé setkat s živou vírou v Krista.*
- ***Farní úmysl:*** *Za dobrý rozběh školního roku.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,
občanský i liturgický rok jsou už dávno za polovinou a školní rok nám právě začíná. Čas nezadržitelně běží dopředu. My máme někdy pocit, že se čas vleče, jindy naopak, že pádí tryskem. Co před týdnem patřilo do budoucnosti, to se dnes už řadí do minulosti. Nebude trvat dlouho, a na dveře nám zaťuká advent.

Volby za rohem

V první polovině měsíce října nás čekají volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Možná si řeknete, že takové téma patří mezi světské záležitosti a do farních listů se nehodí. Jenže

Bůh stvořil člověka svobodného. A ke svobodě patří i zodpovědnost jednoho každého člověka za své jednání. Samozřejmě tato zodpovědnost se liší podle toho, do jaké míry dotčený má užívání rozumu. Malé dítě má zodpovědnost malou, dospívající už větší a svéprávný dospělý vůbec největší. Snad to není troufalost, když tady píšu, že Bůh od nás čeká zodpovědné chování.

Rozumím tomu, že vůbec nemusí být snadné vybrat si mezi kandidujícími politickými subjekty takový, který by vyhovoval vašim představám. Přesto bych chtěl všechny čtenáře povzbudit a požádat, aby se pokusili vybrat takový politický subjekt, který nejlépe odpovídá jejich představám. Koneckonců, co by v naší zemi před čtyřiceti lety dali lidé za to, kdyby si u voleb mohli svobodně vybrat (a kdyby si mohli svobodně a beztrestně vybrat aspoň to, zda vůbec k těm tehdejším nesvobodným „volbám“ půjdou nebo ne).

Možná jste zaregistrovali, že v médiích proběhla diskuse o kandidatuře dvou katolíků za subjekty, které jsou spíše na okraji politického spektra. Biskupové, řeholní představení a řada dalších zastávají v tomto případě stanovisko, které považují za logické a velmi moudré. A sice takové, že to, že nějaký politický subjekt (strana, hnutí, koalice) v nějakém jednom izolovaném bodě programu zastává názor, který je v souladu s naukou katolické církve, ještě nemůže být důvodem pro to, aby tento subjekt zodpovědný katolík volil. Natož potom, aby za něj kandidoval. Důležité je vždy posuzovat program jako celek a všimnout si rovněž toho, jak ve skutečnosti politici tohoto uskupení vystupují na veřejnosti.

K výuce náboženství

Rozdělení tříd do skupin bude vzhledem k počtu přihlášených žáků obdobné jako v minulém školním roce (tj. spojená první a druhá třída, čtvrtá a pátá, celý druhý stupeň). Chtěl bych touto cestou poděkovat všem rodičům, kteří své děti do náboženství přihlásili.

Dva podněty k duchovnímu životu ze zářijového kalendáře a jeden srpnový bonus

V měsíci září najdeme mezi svatými 5. září jednu „moderní“ světici, sv. Terezu z Kalkaty (Matku Terezu). Myslím, že nám její vnitřní svoboda a zároveň velká pokora mohou být inspirací i pro náš osobní život. Každému z nás jakoby Matka Tereza kladla otázku: „Co pro tebe osobně znamená, že Pán Ježíš touží po hlubokém vztahu s tebou?“

K dalším otázkám, které navazují na tu první, nás může přivést svátek Povýšení sv. Kříže, který slavíme 14. září. Ty otázky zní: „Kým je pro mne Ježíš? Je pro mne důležitý?“. Benedikt XVI. výstižně píše, že na začátku křesťanského života je „setkání s osobou Ježíše Krista, setkání, které vše mění“. Normální je, že každý člověk touží vidět Boha, a právě Ježíš je „Boží tvář“. Teprve tehdy, když vidíme Ježíše, teprve tehdy začínáme žít. Tehdy se zásadně mění náš pohled na svět, na druhé lidi, na sebe samé. A probouzí se v nás touha ukazovat Ježíše druhým. Ne proto, abychom si mohli udělat další čárku nebo záznam v matrice za další ovečku do stáda. Ale proto, aby i oni viděli Boží tvář. Aby se potkala jejich touha po vztahu s Bohem (kterou možná zatím ani neumějí pojmenovat) s Boží touhou po vztahu s nimi. Abychom viděli, jak se i oni po setkání s Ježíšem rozzářili. A za nic na světě by takové setkání nevyměnili.

Ježíš je Boží tvář a nejvíce nám odhaluje Boží tvář právě na kříži. O Kristově kříži platí mimo jiné to, že „nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“ (Jan 15,13) a také, že „Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (Jan 3,16). Víím, že tyto věty z Janovo evangelia opakují často, ale myslím, že potřebujeme čas od času prožít „pozitivní šok“. Šok, kdy nám poprvé dojde nebo se znovu připomene to nejpodstatnější. Totiž, že to bylo „taky kvůli mně“.

Srpnový bonus

Ještě v srpnu, konkrétně devětadvacátého, se v liturgickém kalendáři nachází památka Umučení sv. Jana Křtitele. Letos ji slavit nebudeme, protože připadla na neděli. A tak bych tu chtěl připomenout slova, která na adresu Pána Ježíše pronesl právě jeho předchůdce, Jan Křtitel: „Za mnou přichází někdo mocnější než já. Jemu nejsem ani hoden rozvázat řemínek u opánek.“ Kristova moc je možnost působit v našem životě. On sám si klade jednu podmínku. Že ho totiž do svého života pustíme, že ho přijmeme. Že nám dá Ducha svatého a my Ducha svatého přijmeme a dáme mu prostor. Pak se mohou dít veliké věci. Věříme tomu?

Přeji všem čtenářům požehnané září

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ Svaté přijímání doporučujeme v tomto období přijímat na ruku.
- ⇒ Prosíme vás proto všechny o trpělivost, epidemiologická situace se – díky Bohu - stále zvolna zlepšuje, ale přesto i nadále plánování není právě snadné. Sledujte prosím ohlášky a internetové stránky naší farnosti.
- ⇒ **Kostnice bude od září – dá-li Pán – opět otevřena v zavedených víkendových hodinách, tj. o sobotách a nedělích od 14 do 17 hodin. Kdo by měl zájem a možnost pomoci s dohledem v kostnici, ať se prosím hlásí u faráře.**

Září:

- ⇒ 2. 9. (1. čtvrtek) – od 17:30 adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 3. 9. (1.pátek) – pastorece nemocných v Nížkově; od 17 hodin tichá adorace a příležitost ke svátosti smíření
- ⇒ 4. 9. (sobota) – diecézní setkání katechetů (Hradec Králové)
- ⇒ 9. 9. (2. čtvrtek) – dopoledne pastorece nemocných v Bukové

- ⇒ 10. 9. (2. pátek) – dopoledne pastorec nemocných v Sirákově a Poděšíně; v 19 hod. na faře setkání pastorační a ekonomické rady
- ⇒ 5.-12. 9. Mezinárodní eucharistický kongres v Budapešti (naše farnost zájezd nepořádá, je možnost využít služeb CK, např. CK Avetour)
- ⇒ 12. 9.-15. 9. Návštěva papeže Františka na Slovensku (naše farnost zájezd nepořádá; podmínky individuální účasti a registrace najdete na stránkách www.navstevapapeza.sk)
- ⇒ 18. 9. (sobota) – farní zájezd na Národní svatoludmilskou pouť do Tetína; začátek mše sv. stanoven na 11 hod.; odjezd plánujeme až na večer, abychom dali účastníkům možnost také navštívit doprovodný kulturní program a přírodu nebo památky v okolí
- ⇒ 19. 9. (neděle) – sbírka na církevní školství v diecézi
- ⇒ 26. 9. (neděle) – poděkování za úrodu
- ⇒ 28. 9. (úterý) – slavnost sv. Václava, hlavního patrona českého národa

➤ **Stručný výhled do dalších měsíců:**

- ⇒ 17.10. (neděle) – slavnost posvěcení kostela sv. Mikuláše
- ⇒ 24.10. (neděle) – misijní neděle

❖ **Úklid fary:** 11. 9. Dočekalová Ludmila, Marta

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... JSI VZNEŠENÁ NÁDOBA

Já jsem mistr Hrnčír a Ty jsi hlína. Víím, že chceš, abych Tě vymodeloval – abych Tě používal. Právě proto jsem Tě stvořil – abys byla vznešenou nádobou. Chci Tě naplnit svou láskou, nadějí a požehnáním a vylévat Tě na žíznivý svět, abych uhasil jeho žízeň. Mohu Tě použít dokonce i ve dnech, kdy se cítíš zlomená a prázdná – pokud mi dovolíš, abych Tě pevně držel v náručí. Vyvolil jsem Tě, protože jsi viděla svou vlastní zlomenost a dala jsi mi každý rozbitý střípek svého života. Nikdo se nemůže stát vznešenou nádobou tak,

že bude sedět rovně a tvářit se hezky – a přitom bude až po okraj naplněný pýchou a přehnaným sebevědomím.

Neboj se zbavit se toho, co považuješ za cenné, a dovol mi, abych tě naplnil tím, co má nevyčíslitelnou hodnotu. Dovol mi, abych Tě držel. Dovol mi, abych Tě naplnil. Dovol mi vylít skrze Tebe svá požehnání a jako vznešená nádoba prožiješ neskonalou radost.

S láskou

Tvůj Král a Stvořitel

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd*

Okénko (nejen) pro mládež

Pochybnost a víra

Naše víra má hodně mezer. Ale není třeba z nich mít strach. Povzbuzují nás a nedovolují nám, abychom se přestali Boha s důvěrou ptát: „Co ode mě očekáváš?“

Lidské srdce je tak často rozechvělé obavami: máme strach o sebe, o blízké, o ty, kdo trpí. V modlitbě pak dostáváme dar vše odevzdat Bohu, setkávání s ním nás přivádí blíž k tomu, co je neviditelné. Modlitba nás nevzdaluje zájmu o svět. Naopak, není nic zodpovědnějšího než modlitba. Čím více žijeme v pokorné modlitbě, tím více jsme vedeni k lásce a k tomu, abychom ji vyjadřovali vlastním životem.

Mladí mi často říkají: „Nevím, jak se modlit. „Každému z nich bych chtěl říci: Pokud je v tobě touha po lásce k Bohu, spokoj se s ní, neboť prostá touha po Bohu je již začátkem víry, začátkem života společenství s Bohem. Možná zakusíš pocit Boží přítomnosti, pokud se však tento pocit nedostaví, nenech se zneklidnit. V životě jsou také chvíle, kdy vědomí Boží přítomnosti pohasíná. Bůh je však stále přítomný, dokonce i ve chvílích, kdy ho nevnímáme. Přítomnost Boha Otce, Ježíše Krista a Ducha svatého nikdy nepřestává, neustále se nám nabízí.

(Bratr Roger z Taizé)

Okénko (nejen) pro seniory

Rodina je nejbližší nemocnicí

Podle Františka ukazuje Maria skutečnost, že kritériem pravé lásky je služba. Papež také zopakoval tři slova, která jsou pro rodinu životně důležitá, a o nichž hovořil již v rámci svých středních generálních audiencí: „smím?“, „děkuji“ a „promiň“.

Rodina je také prvotním místem, kde probíhají sociální služby: „Rodina je nejbližší nemocnicí, když někdo onemocní, ostatní o něho pečují, dokud to jde; rodina je první školou pro děti, nezbytnou oporou pro mládež a nejlepším útlukem pro staré. Rodina je obrovské sociální bohatství, nemůže ji nahradit žádná jiná instituce, je nutno jí pomáhat a zvelebovat ji, aby se nevytratil správný smysl služeb, které společnost občanům poskytuje,“ řekl papež, podle kterého je rodinné společenství také malou církví, která předává „Boží něhu a milosrdenství“.

Papež František (zdroj a citace: Vatikánský rozhlas)

Autor: Ondřej Mléčka TS ČBK

Vybrala Jana Vosmeková

Inspirace ke svatosti

Svatá Marie Terezie (zakladatelka Sester misionářek lásky)

Kdy žila: 1910-1997

Liturgický svátek: 5. 9.

Stupeň slavení: připomínka

Matka Tereza se narodila s občanským jménem Ganxhe v jugoslávské Skopje, dnešním hlavní městě Makedonie. Její rodina pocházela z Albánie a byli bohatí. Albánci jsou vesměs muslimové, ale rodina Ganxhe byli katolíci, pokřtěna byla jako Anežka.

Jednou, když bylo Ganxhe dvanáct let, u nich ve farnosti kázal misionář z Indie. Tehdy poprvé ucítila, že ji Bůh povolává k zasvěcenému životu. V osmnácti se vydala do Irsku do komunity kongregace loretánských sester. Novickou se ale měla stát v Darjeelingu, 2000 m n. m. kdesi

daleko v Himaláji, v Indii u hranic s Nepálem, Bhútánem a Čínou. Tak se rozjela na lodi do Kalkaty a potom ji čekalo ještě 150 km po souši do hor.

V klášteře se z ní stala Marie Terezie od Dítěte Ježíše. Pobývala tam dva roky, než se vrátila do Kalkaty, kde měly loretánské sestry školu. Vyučovala tam zeměpis a dějepis a později se stala ředitelkou.

Když žila v Kalkatě, setkávala se s trpícími. Byla velmi vnímavá a všímala si ubožáků – chudých, nemocných, umírajících – na ulicích Kalkaty. A potom se vracela jednoho dne na exercicie do Darjeelingu, když v tom prožila nové povolání. Ježíš miluje všechny ty ubožáky a chce, aby to oni mohli skrze Matku Terezu vědět.

Matka Tereza se rozhodla žít mezi bezdomovci. Představené i místní arcibiskup k tomu byli nedůvěřiví a raději nechali konečný ortel na papeži. Od něj se Tereze dostalo schválení a pochvala jejích úmyslů.

Nejdříve bylo potřeba naučit se nemocným poskytnout odbornou pomoc. Proto se obrátila na americké misionářky, které pořádaly kurzy základů hygieny, ošetřování a porodnictví. V zimě ve svých třiceti osmi letech už byla mezi lidmi na ulici, oděna v oblečení pro chudáky, v bílém sáří s modrým lemem. Matka Tereza chodila po rodinách, ve kterých byly nemocné děti a jejichž rodiče si nemohli dovolit lékaře. Léčila je tedy ona. Setkávala se s těžce postiženými lidmi. Lidmi, kteří umírali a kterým ještě mohla zachránit životy. Nosila je sama do nemocnic a nenechala se odbýt, dokud nemocné nepřijali.

Po Kalkatě se rozneslo, co dělá, a začaly se k ní přidávat další ženy, nejprve hlavně žačky, které dříve učila. To byl základ kongregace Sester misionářek lásky. Roku 1950 byla schválena tamním arcibiskupem.

Kongregace zakládala domy pro umírající, nejdříve jen v Kalkatě, později i mimo město. Papež dokonce požádal, aby Tereza odjela založit dům i do Venezuely. Mezitím se pomoc sester rozrůstala na Cejlon, do Říma, Melbourne, Londýna a dalších měst. Rozrůstala se nejenom počtem míst, ale i počtem sester.

Matka Tereza obdržela v roce 1979 Nobelovu cenu míru. Při přebírání vzpomněla na trpící – dbejme na nenarozené děti, podporujme adopci, nezabíjejme děti a nepohazujme je na ulici jako by byly nějaký odpad. Díky různým oceněním ji spousta lidí slyšelo a naslouchalo jí. Mezi nimi i řada politiků. Její úspěch jí nestoupl do hlavy, ale stále se ho snažila využívat v pomoci potřebným.

Další metou byly domy v komunistických zemích. Matka Tereza dokázala proniknout i do Sovětského svazu, do od světa odštěpené Albánie nebo do tvrdého režimu Kuby. U nás byl první dům založen až po revoluci, ale na pozvání kardinála Tomáška do Československa zavítala už v roce 1984. Později k nám přijela na pozvání Václava Havla roku 1990 a o dva roky později při zakládání domu v Bratislavě.

Jenže to už se stárnoucí Matce Tereze zhoršuje zdraví. Však už na to má věk. Poslední roky trpělo její srdce, ledviny, plíce, trápila ji artritida. Na jaře 1997 požehnala své nástupkyni, Marii Nirmal Joshi, kterou vybrala jako příští generální představenou kongregace. O půl roku později nepřežila infarkt.

Matka Tereza toho dokázala mnoho. Za jejího života bylo založeno 610 domů ve 123 zemích a potřebným v kongregaci Sester misionářek lásky pomáhalo na čtyři tisíce lidí. V osmdesátých letech se k nim přidali také Kněží misionáři lásky a Laičtí misionáři lásky, kterých jsou dnes asi čtyři miliony.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v září 2021

Sředa 1. září	18:00 Za živé i zemřelé členky modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 2. září	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 3. září Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 4. září	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 5. září 23. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Františka Roseckého, rodiče, rodinu Coufalovu a Chvátalovu a za duše v očistci 10:00 (Sirákov)
Pondělí 6. září	18:00 Za Jana Laštovičku a živou i zemřelou rodinu
Úterý 7. září	18:00 Za Františku Kučerovu, manžela, jejich rodiče, sourozence a celou živou i zemřelou přízeň
Sředa 8. září Svátek Narození Panny Marie	18:00 Za dar zdraví, Boží ochranu a přimluvu Panny Marie pro celou rodinu
Čtvrtek 9. září	18:00 Za Vojtěcha Baumruka, živou i zemřelou rodinu a duše v očistci
Pátek 10. září	18:00 Za Josefa Vlčka, rodiče, rodiče Karla a Marii Sobotkovy, Anežku a za živé i zemřelé těchto rodin
Sobota 11. září	7:30 Za Jaroslava a Marii Polreichovy, syna Miroslava a rodinu Synkovu a Kohoutovu

<p>Neděle 12. září 24. neděle v mezidobí</p>	<p>7:00 Za farnost 8:30 Za Bohuslava a Kristinu Poulovy a za živou i zemřelou rodinu Poulovu 10:00 (Sirákov) Za Jana Košáka, Jaroslava Paříka a živou a zemřelou přízeň</p>
<p>Pondělí 13. září Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve</p>	<p>18:00 Za Josefa Eliáše, Václava Jaroše, sourozence a rodiče a duše v očistci</p>
<p>Úterý 14. září Svátek Povýšení sv. kříže</p>	<p>18:00 Za Marii a Václava Dočekalovy, jejich rodiče, sourozence a zetě Jiřího</p>
<p>Středa 15. září Památka Panny Marie Bolestné</p>	<p>18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE</p>
<p>Čtvrtek 16. září Památka sv. Ludmily, mučednice</p>	<p>18:00 Za Bohuslavu Filipovu, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň</p>
<p>Pátek 17. září</p>	<p>18:00 Za Marii a Jana Machovy a Bohuslava Bruknera</p>
<p>Sobota 18. září</p>	<p>7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE</p>
<p>Neděle 19. září 25. neděle v mezidobí</p>	<p>7:00 Za Václava Roseckého, manželku, Františka Šlechtického, manželku a za všechny živé i zemřelé těchto rodin 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rod Musilů, Flesarů, Čepců, Roseckých a za všechny uhořelé při velkém ohni dne 2.9.1874 a duše v očistci</p>
<p>Pondělí 20. září Památka sv. Ondřeje Kim Taegona, kněze, Pavla Chong Hasanga a druhů, mučedníků</p>	<p>18:00 Za Andělu Kašpárkovou, manžela, její dvě sestry, Josefa Eliáše, jeho sestry a švagra Josefa a duše v očistci</p>

Úterý 21. září Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty	18:00 Za rodiče Musilovy, rodinu Veselých a duše v očistci
Středa 22. září	18:00 Za Alenu Pojmonovou, dvoje rodiče, sourozence, Josefa Pojmona a Boží požehnání
Čtvrtek 23. září	18:00 Za Emilii a Jaroslava Zikmundovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci
Pátek 24. září	18:00 Za Milana Zvolánka a rodiče, rodiče Tonarovy, jejich rodiče a sourozence, za duše v očistci a za Boží ochranu a požehnání pro celou rodinu
Sobota 25. září	7:30 Za dar víry, zdraví, Boží ochranu, dary Ducha svatého a přímluvu Panny Marie pro rodiny Mokřých, Rybovu, Haincovu a Husákovu
Neděle 26. září 26. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za živou a zemřelou rodinu Novákovu a Linhartovu 10:00 (Sirákov) Za Václava Sobotku a živé a zemřelé členy rodiny
Pondělí 27. září Památka sv. Vincence z Paula, kněze	18:00 Za Václava Musila, dva sourozence, rodiče, celou živou i zemřelou přízeň a duše v očistci
Úterý 28. září Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa	18:00 Za Václava Špačka, rodiče, rodiče Sobotkovy a živé i zemřelé těchto rodin
Středa 29. září Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	18:00 Za Václava Vlčka, rodiče a duše v očistci
Čtvrtek 30. září Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	18:00 Za Zdeňka Bublána, bratra, matku, Josefa Šimanovského, rodiče a rod Kopeckých a Jarošů

Změny vyhrazeny

Modlitba

Modlitba ke Svaté Rodině

Ježíši, Maria, Josefe,
s důvěrou se na vás obracíme a prosíme:
Ať jsou naše rodiny místem,
kde máme jeden na druhého čas,
a společně směřujeme k Bohu.
Ať vládne v našich rodinách
láska, radost a pokoj.
Ať si umíme navzájem
odpouštět a být si nablízku.
Ať každý člověk může zakoušet
bezpečí domova a poznávat krásu rodiny.
Svatá Rodino z Nazareta,
oroduj za nás.

Římskokatolická farnost Luhačovice k roku rodiny 2021-2022

Tabulka lektorů v září 2021

ST	1			Holcmanová Z.		
ČT	2			Chromá H.		
PÁ	3					
SO	4					
NE	5	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	6			Jindrová V.		
ÚT	7			Bártová J.		
ST	8			Laštovičková M.		
ČT	9			Chromá H.		
PÁ	10					
SO	11					

NE	12	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	13			Jindrová V.		
ÚT	14			Bártová J.		
ST	15			Holcmanová Z.		
ČT	16			Chromá H.		
PÁ	17					
SO	18					
NE	19	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	20			Jindrová V.		
ÚT	21			Bártová J.		
ST	22			Laštovičková M.		
ČT	23			Chromá H.		
PÁ	24					
SO	25					
NE	26	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy		Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	27			Jindrová V.		
ÚT	28			Bártová J.		
ST	29			Laštovičková M.		
ČT	30			Chromá H.		

Zdena Holcmanová

Jak mám poznat Boží vůli?

Jedno si musíš uvědomit: v životě můžeš být opravdu šťastný/á jenom tehdy, když budeš objevovat a naplňovat Boží vůli. Můžeš si být jistý/á, že pokud tě volá k určitým životním rozhodnutím, nedělá to proto, že potřebuje, abys pro něj něco dělal/a. Bůh tě volá proto, aby dal tvému životu smysl a cíl. Bůh má pro tebe plán.

CO ODE MĚ BŮH CHCE?

Odpověď na otázku „Co ode mě Bůh chce?“ můžeš najít hluboko ve svém nitru. Vždyť Bůh tě stvořil! Ale najít tuto odpověď může vyžadovat určitou námahu.

Naslouchat svým nejhlubším pocitům může být těžké. Tolik se toho v tvém životě už stalo, tak mnoho velkých a malých rozhodnutí už jsi učinil/a. Jsi zaneprázdněný/á. Očekává se toho od tebe hodně. Možná za různých okolností jednáš různě, abys to zvládl/a.

NASLOUCHAT

Kvůli tomu všemu může být pro tebe těžké být zcela sám/sama sebou. Být sám/sama sebou vyžaduje naslouchat sobě a Bohu. Prvním krokem v naslouchání Bohu je přijmout skutečnost, že toho mnoho nedokážeš zvládnout sám/sama. Potřebuješ Boha. Toto poznání může budit strach. Ale Bůh tě miluje! Proč by ses pak měl/a bát toho, co by po tobě mohl chtít? Dalším krokem v naslouchání je udělat si v životě prostor pro modlitbu. V modlitbě můžeš Boha prosit o to, aby tě vedl a dal ti sílu udělat všechno, co od tebe může chtít.

JAK SE MÁM MODLIT?

Modlitba neznamená jenom mluvit k Bohu. Znamená to pracovat na svém vztahu s Ježíšem. To začíná tím, že si vyšetříš nějaký čas, abys s ním mohla být v modlitbě. Tvůj vztah s Ježíšem je podobný jako tvůj vztah s přáteli a rodinou: občas se s nimi setkáš, zatelefonuješ si s nimi, napíšeš jim zprávu nebo je kontaktuješ přes sociální síť. Pokud nevytvoříš pro komunikaci žádné úsilí, tvoje vztahy budou trpět. A totéž platí i pro tvůj vztah s Ježíšem. Když se modlíš, snaž se naslouchat tomu, co ti Bůh chce říct. Bible, Boží slovo, může hrát v tomto ohledu také důležitou roli.

Snaž se také poznat sebe sama a své pocity. Ve svých nejhlubších touhách můžeš objevit Boha a také to, co ti chce říct.

V jeho přítomnosti můžeš být zcela sám/sama sebou. Tak můžeš objevit, k čemu tě Bůh volá. Modlit se každý den je velmi důležité. Můžeš to dělat mnoha různými způsoby. Nejdůležitější je modlit se pravidelně.

JAK MÁM NASLOUCHAT BOŽÍ VŮLI?

1) Přijmi to, že tě Bůh miluje, a vlož do něj svoji důvěru! Dej svůj vztah s Ježíšem ve svém životě na první místo. To je základ pro to, abys pro sebe našel/našla Boží vůli.

2) Modli se každý den. Mluv s Bohem otevřeně od srdce, pros ho o vedení a naslouchej tomu, co ti chce říct. Tak můžeš růst ve svém vztahu s Ježíšem.

3) Často přijímej eucharistii a pravidelně vyznávej své hříchy. V tom můžeš najít

milost a inspiraci v hledání Boží vůle pokračovat.

4) Hledej příklady křesťanských ctností – v Bibli, v životě světců a lidí ve svém okolí, kteří tě mohou inspirovat k tomu, aby ses stal/a lepší.

5) Žij svůj křesťanský život naplno: buduj přátelství s ostatními lidmi, kteří s tebou sdílejí svou víru, zapoj se do života své farnosti nebo svého společenství a hledej způsoby, jak pomáhat druhým.

6) Najdi si duchovního vůdce, kněze nebo zasvěcenou osobu, který ti může dobře radit. Může tě doprovázet a pomoci ti rozpoznat znamení od Boha. Bud' opatrný na lidi, o kterých se zdá, že přesně vědí, co bys měl dělat: je to o tvém volání, ne o jejich.

7) Bud' otevřený/á! Věz, že cesta k pravému štěstí v tvém životě se může lišit od toho, co sis původně myslel/a. Máš dost odvahy jednat podle Boží vůle, a ne podle té své? Jsi na tuto výzvu připravený/á? Protože Ježíš tě volá!

Boží vůli můžeš ve svém životě objevit pouze tehdy, pokud budeš mít s Bohem osobní vztah. Nauč se, jak se modlit a být mu věrný.

*Převzato z knihy Tweetuj s Bohem,
upraveno, Marie Bruknerová*

Poslední host

Slib

Jeden profesor si velmi přál stát se rektorem univerzity, na které už mnoho let přednášel. Dnem i nocí se věnoval svému oboru, účastnil se aktivně konferencí a publikoval odborné knihy.

Jednou se konečně jeho sen splnil. Byl jmenován rektorem. Tisk i studenti přijali jeho jmenování s povděkem. Ale po několika měsících se k údivu všech rozhodl odstoupit.

Důvod byl prostý: vzdal se úřadu rektora, aby mohl věnovat veškerý čas své manželce.

U jeho manželky byly zjištěny symptomy Alzheimerovy choroby. Nemoc postupovala rychle a po několika měsících už byly důsledky onemocnění dramatické: nejenže si nevzpomínala téměř na nic, co spolu za celá léta prožili, ale dokonce svého muže ani nepoznávala.

Prakticky všichni mu říkali, že toto jeho rozhodnutí nemá smysl. O jeho nemocnou manželku se přece může starat kdokoli – ona už svého manžela ani nepozná, když vejde do jejího pokoje, aby jí pomohl, má ho za kohokoli jiného. Naproti tomu ne všichni mohou dobře zastávat jeho úřad, pro který se tolik obětoval.

On odpovídal jednoduše: „Je pravda, že moje manželka už neví, kdo jsem. Ale já vím, kdo je ona. Vidím v ní stále svou úžasnou ženu, se kterou jsme se vzali před mnoha lety. A je tu ještě jedna věc, důležitější než povolání. Je to slib. Slíbil jsem, že jí zůstanu po boku, „dokud nás smrt nerozdělí.“

Zákon priorit nelze obejít. Co je nejdůležitější věcí v tvém životě?

(Bruno Ferrero: Hvězdy pro duši)

Duchovní správci naší farnosti

---

14. Augustin Josef Petrucha

- narozen 1923 v Kněždubu
  - člen a později provinciál řádu těšitelů
  - v 50. letech byl internován spolu s dalšími řeholníky v Želivě a v Králíkách
-

- v Nížkově vymaloval kostel, vyměnil plech na kostelní střeše a provedl řadu dalších oprav
- obřady vedl jednoduše a s důrazem na podstatu věci, zavedl každodenní možnost svaté zpovědi
- roku 2008 odešel na odpočinek do Rajhradu
- zemřel v roce 2010 a pohřben byl v Nížkově v kněžském hrobě před kostelním vchodem
- duchovní správce v letech 1991-2008

Co nám ho v kostele může připomínat:

- dřevěný oltářní stůl
- vchody zabezpečené mříží
- nové kostelní lavice

(Jaroslav Jelínek)

Malé katechetické okénko

Rozlišování duchů

Památka sv. Ignáce z Loyoly mne inspirovala k tomuto zamyšlení. Možná dnes my kněží i rodiče málo vedeme dospívající k rozlišování duchů. Měli bychom se my sami více zamýšlet, k čemu vedou ty či ony myšlenky.

Jaké je ovoce toho, co jsem četl? Jaké je ovoce hudby, kterou jsem poslouchal? Jaké je ovoce toho, co jsem sledoval na internetu? A nejen já. Kolik z těch, kdo podobné věci čtou nebo poslouchají delší dobu je plných radosti, naděje a lásky? Kolik z těch, kdo podobné věci čtou nebo poslouchají delší dobu je plných smutku, beznaděje, závisti, deprese?

Myslím, že k takovému přemýšlení bychom měli vést v první řadě sebe. Ale také ostatní a to i starší děti a mládež. Oni sami by měli být časem na prahu dospělosti schopni vyhodnotit, co vede k životu a co ke smrti. A není to jednoduché, protože se na nás ze všech stran valí vše

možné. Není to jednoduché, protože ta duchovně jedovatá sdělení bývají všelijak šikovně maskována. Měli bychom s dětmi a mládeží hovořit o tom, co čtou, poslouchají a sledují na internetu. O tom, jaký si myslí, že to má na ně vliv. Měli bychom jim pomáhat, aby se postupně naučili sami rozlišovat. Duchu svatý, sami to nezvládneme, prosíme Tě, veď nás.

P. Zdeněk Sedlák

Jáhenské svěcení v naší farnosti

Milí farníci, chtěla bych se touto cestou vrátit na začátek prázdnin, kde jsme prožívali velmi vzácné, snad několik desítek let neopakovatelné, svěcení jáhenské.

Už samotná příprava začala v sobotu 3. 7. úklidem fary, farního dvorku a samozřejmě kostela. Měla jsem velkou radost, když úderem osmé hodiny běhali po návsi několikero šikovných a hbitých nohou, ruce svírající kbelíky a košťata. Rozdělili jsme se na dvě skupiny, jedna zůstala na fáře a druhá uklízela kostelík. Díky zkušeným a šikovným ženám, šla práce rychle od ruky a než odbilo na věži poledne, bylo vše krásně upraveno a nachystáno. V pátek 9. 7. kolem 17. hodiny začaly ženy nosit krabice cukroví, slaného pečiva a jiných dobrot do farní kuchyně, kde se chystalo občerstvení pro hosty. Mohu jen říci, že nám oči zářily při pohledu na tak krásné cukroví, které také báječně chutnalo. To nám také potvrdil pan biskup, kněží i bohoslovci, kteří si s radostí odnášeli výslužky domů. Tedy všem bych chtěla složit poklonu a poděkovat nejenom za perfektní úklid, za vynikající dobroty, ale i za čas strávený u plotny, a hlavně za společné prožití těchto dní. Bylo krásné zase vidět, jak naše farnost žije a raduje se. Vše Vám Pán Bůh zaplať.

Snad bych ještě chtěla podotknout, že mě mrzí a je to velká škoda, že se nás na sobotní slavnosti neshromáždilo více.

S úctou Vás zdraví Vlasta Jindrová

Velmi konkrétní Václavův odkaz pro každého z nás

Jak promlouvá svatý Václav do našeho života? Asi nebudeme následovat tohoto světce zrovna v statečném hájení českého území, ani nebudeme připravovat přímo z vlastní vinice nápoj k slavení eucharistie. Jak tedy následovat "dědice" české země? Na pomoc nám přicházejí slova známé kancionálové písně: "Nikdy nezahyne národ..., dokud bratr bude bratru odpouštět". Tento Václavův odkaz je velmi konkrétní, pro každého z nás. Nakolik je však praktický, natolik je těžko uskutečnitelný. Kdo z nás se nepotýkal s tím, jak odpuštění "nejde", jak se stále vrací zahořklost a touha oplatit stejnou mincí? Tyto zkušenosti, společné nám všem, vedou k zjištění, že odpuštění je jakési mučednictví! Vždyť vyžaduje sebezapření, úsilí vzdát se nároků na pomstu, ochotu neoplatit druhému zlým, ale dobrým. A toto vše je skutečným mučednictvím, i když nekrvavým. Odpuštěním tedy následujeme našeho národního patrona. Pokud sv. Václav není jen na piedestalu na náměstí v centru Prahy, ale také na piedestalu v té naší "galerii" s lidmi ukazujícími perspektivní cestu do budoucnosti, pak nepřeslechněme jeho hlasitou výzvu k odpuštění – odpuštění těm, kteří se v našem národě dopustili velkých přehmatů a poškodili třeba naši rodinu (odpustit však neznamená nechat stranou spravedlnost! Odpustit znamená vzdát se zloby vůči druhému, nepřát mu zlo, ale dobro – i když toto dobro bude pro viníka zprostředkované spravedlivým trestem), odpustit komunistům, polistopadovým politikům, nepřijemným sousedům...

Toto odpuštění, projevené nekrvavým mučednickým sebepřemáháním, je tou správnou odpovědí na křivdy ze strany našich spoluobčanů a blízkých. A tak budeme skutečně následovníci sv. Václava a budeme se k němu hlásit nejen slovy písně, ale i svým životem.

Převzato z kázání na Slavnost sv. Václava / Nikdy nezahyne národ...

Co napsal Karel Čapek o sv. Václavovi týden před svou smrtí

Ne, že bych mohl čímkoliv rozhojnit naše vědomosti o vévodovi české země; ale stalo se kdysi jedno zjevení, o kterém bych vám chtěl dát opožděnou zprávu. Bylo to za války (první světové - pozn. red.),

v jedné z nejsmutnějších a nejtěžších zim; tehdy se všechno zdálo skoro ztraceno, a jen s námahou jsme v sobě udržovali malý a zoufale vytrvalý ohníček naděje. (Jak je to dávno, Bože, jak je to dávno!) V takových dobách se člověk ohlíží po znameních; i hledal jsem za jednoho nedělního odpoledne – bylo to právě kolem Vánoc jako teď – nějaké znamení na temném a sirém Hradě pražském. Katedrála svatého Víta byla kupodivu otevřena; bylo tam šero jako teď, jen maličko lidí se modlilo ve zšeřené lodi chrámové a několik svíček zimomřivě svítilo před vysokými temnými oltáři. Bylo to strašně smutné a přísné jako znamení. A tu se otevřely železné dveře kaple svatováclavské a z nich vycházel průvod kněží s hořícími svícemi, jako z jiného věku a zpívali. Zpívali mešními, silnými, stářím jakoby nazrněnými hlasy: "Svatý Václave, vévodo české země, oroduj za nás, pros za nás Boha, Svatého Ducha..." V katedrále se udělala docela tma, jenom ty ornáty, jenom ty stříbrné a plešaté hlavy velikých starců zářily v kmitavém plápolání svíc. "Ty jsi dědic české země; rozpomeň se na své plémě... Nedej zahynouti nám ni budoucím."

Svatovíťští canonici už zašli do sakristie, tma zalila katedrálu, a ještě jsem oběma koleny klečel na tvrdém a mrazivém kamení; ale pak už ve mně nebyl malý a zoufale vytrvalý ohníček naděje, nýbrž zářivá a slavnostní řada hořících svíc. Nezapomeňme na tuto tradici svatováclavskou.

(Tyto řádky Karel Čapek napsal pro Lidové Noviny 18. 12. 1938 - týden před svou smrtí)

Zdroj: <https://www.pastorace.cz/>, vybrala Jana Vosmeková

Bolestná iluze krásného vztahu

Každý z vás ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni. (srov. Ef 5,25)

Když přemýšlíme o dokonalé partnerské lásce, naskočí nám možná obrazy skvělých zamilovaných párů z mnoha filmů. A tehdy si jen povzdechne, že my k něčemu takovému máme daleko, nás se toto bohužel netýká... Představa dokonalého či alespoň lepšího partnera/ky

pro nás tak může být iluzí a trápením, které bolestivě drásá naši realitu. Možná bychom chtěli neustále žít na vlně příjemných emocí. Předpokládáme, že těžkosti projdeme s lehkostí, protože ten druhý nás podrží... Skutečnost je ale jiná. Partner nám často nedává, co potřebujeme. Namísto toho přichází frustrace z nenaplněných očekávání. Společné soužití drhne.

Autor biblického citátu v záhlaví ale otáčí náš pohled od partnerových nedostatků ke Kristu. Dává nám jiný návod k manželství – Kristovu lásku. Takovou lásku, která nehledá jen svůj prospěch, ale vydává i sebe sama. Trpělivě dává a nepočítá kolik. Přechází nevděk, stále doufá a věří – navzdory všemu. Možná si řekneme: "Toto je vysoká laťka, dávat, nepočítat, nečekat nazpět... Na to nemám! Brzy by mi došly baterky..." Přesto to dnes můžeme zkusit. Když máme pocit, že máme od partnera málo lásky, obračejme svůj pohled k Bohu – nekončící Lásce. Čerpejme nejprve u něj a pak dávejme dále. Můžeme tak zažít paradox. Dáváme a neubývá. Je to podobné jako u autobaterie. Čím více jezdíme, tím víc se baterie dobíjí. Žádný náš laskavý skutek či slovo nepřijde nazmar a naplní v posledku nás samotné.

Tajemství hezkého vztahu v manželství není o naší nastavené dlani, ale v tom, že chceme především dávat. V tom bude naše radost. Co mohu dnes dát?

<https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/bolestna-iluze-krasneho-vztahu>

Pro zasmání

Nějaký výrostek se v náboženství posměšně ptá: „Pane faráři, když teda je to peklo, čím pak se tam topí?“ Na to farář: „Pokud bude na světě hodně takových klacků jako ty, strach mít nemusíš.“

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

**MODLETE SE,
ALE NEOBCHODUJTE
S BOHEM**

@vzdysbohem

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 18. září 2021

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 12 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta

Jindrová – redaktoři farního listu
